

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550–2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนา คนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ค้ำจุน มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมี สมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนา ประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ใน การพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความ เป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัด การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มี คุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และ แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้าน ร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นใน การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และ ทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอด ชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความ เป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือใน

การคิดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบ
กิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็น
เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้
พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มี
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม
ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่
คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 31)

ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการเขียน เพราะ
การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการคิดสติปัญญาและทัศนคติ
สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท่ามกลาง
สังคมยุคแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ บุคคลจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะ
การเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอด
ความคิดความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมาย
ให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างกว้างขวางและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การเขียนที่ไม่
สมบูรณ์เพราะเขียนสะกดคำผิด หรือข้อความผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ
ทั้งยังอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้ เช่น กรณีเขียนหนังสือสัญญาต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง
(พวงเล็ก อุตรระ. 2533 : 174) ทักษะการเขียนจึงน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะปัญหาการเขียน
สะกดคำได้ถูกต้อง เพราะเป็นปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนพยัญชนะ
ผิด เขียนสระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิด และเขียนตัวการันต์ผิด (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2534 : 27)
ทักษะการเขียนสะกดคำนับเป็นสิ่งจำเป็น เพราะพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ใน
การเริ่มต้นเรียนถ้าเลขข้อพกพร่องนั้นไป อาจทำให้นักเรียนอ่านและเขียนผิดได้ตลอดไป
การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคล่องแคล่วแก่ผู้เรียน เป็นการปูพื้นฐานการเขียน
ที่ดี เพราะสามารถนำไปใช้ในการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ได้อีก เช่น การเขียนจดหมาย การเขียน
แสดงความคิดเห็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น (วิบูลย์ ศรีโสภณ. 2529 : 39) ปัญหา
การเขียนสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การสะกดการันต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียน
สะกดการันต์ผิดพลาด สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ
ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้สนุกสนานเพื่อให้
นักเรียนรักที่จะเรียน (ประทีป แสงเปี่ยมสุข. 2538 : 53 - 56)

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนของครูต้องเน้นการฝึกให้มาก ๆ ฝึกบ่อย ๆ เมื่อเด็กเข้าใจ
ความหมายของคำได้ ถ้าเราฝึกให้เขารู้จักใช้และฝึกสม่ำเสมอ การฝึกใช้คำมาก ๆ เขียนกัน
จริง ๆ ฝึกกันจริง ทำกันจริง เด็กจะเกิดทักษะถาวรขึ้น (ชาติรี สารานู. 2538 : 29 - 35)

แบบฝึกทักษะนับเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุง
กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ
ในการสอนภาษา ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจคล่องแคล่วในแต่ละทักษะและสามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ (กรมวิชาการ. 2545 : 1) นอกจากนี้
วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าแบบฝึกเป็น
เทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียน
มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึก
ให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกทำบ่อย ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญ
สามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้อย่างคงทนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536 :
27) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึก
มาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนที่มีโอกาสที่จะนำ
ความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ สุนนทา สุนทรประเสริฐ
(ม.ป.ป : 2) ยังได้กล่าวถึงแบบฝึกหัดทักษะไว้ว่า คือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง
ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้
ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงมี
ความสำคัญต่อการเรียนไม่น้อย ในการที่จะเสริมสร้างให้กับผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ
ได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบ
ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ดังนี้ 1) ทำให้นักเรียนได้เข้าใจ
บทเรียนได้ดียิ่งขึ้น 2) ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน 3) ครูได้แนวทาง
ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้คิดที่สุดตามความสามารถของตนเอง
4) ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนได้ 5) ฝึกให้นักเรียน
ได้ทำงานด้วยตนเอง 6) ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 7) กำนึ่ง
ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเองโดยไม่ต้อง
คำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่นๆ 8) แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาลงท่น ลักษณะการฝึก
ที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่เรียน

รายงานผลการทดสอบระดับชาติ (National Test : NT) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย ปีการศึกษา 2550 สอบได้คะแนนสูงสุด 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด 9 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 5.88 ระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 88.24 และระดับดี คิดเป็นร้อยละ 5.88 ผลการสอบของนักเรียนยังไม่อยู่ในระดับดี จึงควรที่จะมีการพัฒนาการเรียนการสอนของครูและตัวผู้เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2550 : 13) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย ซึ่งโรงเรียนได้ตั้งเกณฑ์ไว้ร้อยละ 75 ซึ่งปรากฏผล 3 ปีซ้อนหลัง ดังนี้ ปีการศึกษา 2549 เฉลี่ยร้อยละ 73.45 ปีการศึกษา 2550 เฉลี่ยร้อยละ 72.69 ปีการศึกษา 2551 เฉลี่ยร้อยละ 74.39 จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จะเห็นได้ว่าคุณภาพการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย ยังมีปัญหา ควรได้รับการพัฒนา

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย จึงตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำของนักเรียน และสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เป็นผู้เขียนที่ดี สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การดำรงชีวิตประจำวันและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้อีกด้วย

คำถามการวิจัย

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ถูก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย ได้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแล้วนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย อำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 24 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ / ต้น การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
  - 2.2 ตัวแปรตาม
    - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
    - 2.2.2 ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
    - 2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เนื้อหา
  - 3.1 การเขียนคำที่ประสมด้วย สระไอ (ไม้มีว่น) สระไอ (ไม้มีถาย) และ อัย
  - 3.2 การเขียนคำที่มี ร หัน (รร)
  - 3.3 การเขียนคำที่มีตัวการันต์

- 3.4 การเขียนคำควบกล้ำ
- 3.5 การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา
- 3.6 การเขียนคำที่มีสระลดรูป
- 3.7 การเขียนคำภาษาต่างประเทศ

4. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย

อำเภอขามเฒ่าจังหวัดมหาสารคาม

5. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 7 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ 14 ชั่วโมง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน และทดสอบก่อนเรียน 3 ชั่วโมงและหลังเรียนอีก 3 ชั่วโมง โดยใช้เวลาดทดสอบนอกตารางเรียน รวมเวลาที่ใช้ทั้งหมด 20 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง การดำเนินการให้การเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้นกว่าเดิม สามารถเขียนคำได้ถูกต้อง รวดเร็ว และสวยงามเป็นระเบียบ

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง สื่อการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เนื้อหาสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรมวิชาการ โดยแบ่งกลุ่มคำออกเป็น 7 กลุ่ม จำนวน 7 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 การเขียนคำที่ประสมด้วย สระโอ (ไม้มีว่น) สระโอ (ไม้มีลาย) และ อัย
- ชุดที่ 2 การเขียนคำที่มี ร หัน (รร)
- ชุดที่ 3 การเขียนคำที่มีตัวการันต์
- ชุดที่ 4 การเขียนคำควบกล้ำ
- ชุดที่ 5 การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา
- ชุดที่ 6 การเขียนคำที่มีสระลดรูป
- ชุดที่ 7 การเขียนคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

แต่ละชุดมี 6 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 เขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 2 เขียนสะกดคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 3 เดิมอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย

แบบฝึกที่ 4 แก้ไขคำที่เขียนผิดให้ถูกต้อง

แบบฝึกที่ 5 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 6 เรียงคำตามหลักพจนานุกรม

หลักการสอนเขียนสะกดคำ 6 ชั้นของคิง (King) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1)ชั้นตรวจสอบ 2)ชั้นออกเสียง 3)ชั้นสะกดคำ 4)ชั้นเขียน 5)ชั้นใช้ 6)ชั้นทบทวน

ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

ค่า 80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนในแบบฝึกแต่ละชุด ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ค่า 80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นแบบอัตนัย มีจำนวน 3 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน เป็นแบบเขียนบรรยาย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยทำคามวิธีของ กูดแมน, เฟรทเซอร์และชไนเคอร์

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลคงเมืองน้อย อำเภอขามเฒ่า สพท. มหาสารคาม เขต 2 ว่ามีความเหมาะสมและมีคุณลักษณะที่ดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น เหมาะสมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนนำไปใช้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง
2. ครูมีแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่มีประสิทธิภาพ นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูจะนำไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะอื่น ๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY